

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 208/08-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. júna 2008 predbežne prerokoval sťažnosť I. K. K., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a generálneho prokurátora Slovenskej republiky v konaní pri vybavení podnetu na podanie mimoriadneho dovolania proti rozsudku Okresného súdu Bardejov sp. zn. 4 C 968/1998 z 10. marca 2006 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3 Co 235/2006 z 2. marca 2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť I. K. K. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. apríla 2008 doručená sťažnosť I. K. K., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej

republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) a generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) v konaní pri vybavení podnetu na podanie mimoriadneho dovolania proti rozsudku Okresného súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 4 C 968/1998 z 10. marca 2006 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 3 Co 235/2006 z 2. marca 2007.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti okrem iného uviedol:

„Porušovateľ základného a ľudského práva... je jednak Generálna prokuratúra SR... ale predovšetkým jej Generálny prokurátor SR...

Dňa 10. III. 2006 vyniesol bardejovský okresný súd.. rozsudok pod č. k. 4 C 968/98... na základe môjho... odvolania proti tomuto... rozsudku... odvolací súd... rozsudkom sp. zn. 3 Co 235/06-69, zo dňa 2. III. 2007... mnou napadnutý rozsudok... potvrdil...

Po právoplatnom ukončení tohto sporu... napriek tomu, že som sa snažil o mimoriadny opravný prostriedok, tento mi vo forme riadneho dovolania zo strany odvolacieho prešovského súdu umožnený nebol a plnohodnotné dovolanie priamo zo zákona dovolené nebolo, nezostalo mi nič iné, len... sa obrátiť na... orgány prokuratúry... písomným podnetom, zo dňa 9. IX. 2007, ktorý som adresoval... na Generálnu prokuratúru SR... som žiadal... aby proti... konečnému rozsudku Krajského súdu v Prešove, zo dňa 2. III. 2007... pre hrubé a viacnásobné porušenie... zákonnosti podal pred Najvyšší súd SR mimoriadne dovolanie... v uvedenom mojom podnete na podanie mim. dovolania som si výslovne neželal, aby táto moja vec bola postúpená na vybavenie... na Krajskú prokuratúru v P... nič z toho sa nestretlo s pochopením a nebolo akceptované. Prípisom, zo dňa 19. IX. 07, mi totiž z GP- SR bolo oznámené, že o spôsobe vybavenia tohto môjho podnetu... budem vyrozumený Krajskou prokuratúrou v P., kde bol... tento môj podnet odstúpený...

Dňa 16. XI. 07 mi došiel... list od Krajskej prokuratúry v P., zo dňa 12. XI. 2007, ktorým som bol...odstrčený tak, že... sa môj podnet prokuratúrou odkladá... A to ma doviedlo k podaniu ďalšieho opakovaného podnetu, ktorý som napísal dňa 29. XII. 07 a odoslal znovu na adresu Generálnej prokuratúry SR... Toto svoje ďalšie podanie som

odôvodnil tým, že môj pôvodný podnet... bol Krajskou prokuratúrou v P... vybavený povrchne a nezákonne!

Dňa 5. III. 08 mi došlo písomné oznámenie z GP-SR sp. zn. VI/2 PZ 5/08-11, zo dňa 26. II. 2008, ktorým ma generálna prokuratúra vyrozumieva o tom, že môj opakovaný podnet... bol takisto na vybavenie postúpený Krajskej prokuratúre v P...

Listom, zo dňa 10. III. 2008 (č. k. Kc 55/08-4, pozn.), ma ten istý prokurátor Krajskej prokuratúry v P... vyrozumieva o spôsobe vybavenia... môjho opakovaného podnetu... vraj správne bol zistený nielen skutkový stav, ale aj po právnej stránke je všetko v poriadku... 18. III. 2008 som podal ďalší opakovaný a teda v poradí už tretí oficiálny podnet, tentokrát priamo k rukám Generálneho prokurátora SR... a znovu som sa sklamal, keď mi svojim konečným listom sp. zn. VI/2 Pz 168/08-3, zo dňa 26. III. 2008, teda v posledný deň lehoty na podanie mimoriadneho dovolania, táto najvyššia prokuratúra oznámila, že... moja vec sa odkladá a že... so všetkým, čo uviedla do svojich predchádzajúcich písomných odpovedí Krajská prokuratúra v P. sa aj generálna plne stotožňuje... podávam túto moju ďalšiu ústavnú sťažnosť, a to pre odmietnutie inej právnej ochrany, ktorá bezprostredne súvisí so súdnou, ku ktorej som sa iba vďaka nezodpovednosti a ľahkomyselnosti našich orgánov prokuratúry v čele s ich generálnym prokurátorom nemohol zákonným spôsobom dostať, aj keď na to boli splnené všetky predpoklady a dôvody lebo som presvedčený, že v tejto kauze je ďaleko viac hrubých porušení zákonnosti ako by sa zdalo a ako je potrebné na podanie mimoriadneho dovolania zo strany Generálneho prokurátora SR...“

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„1.) Vyslovuje, že základné ľudské práva I. K. K. podľa ods. 1), čl. 46 Ústavy SR a ods. 1), čl. 6 Dohovoru o ich ochrane nekvalifikovaným záverom a postojom k veci samej zo strany Generálnej prokuratúry SR a nečinnosťou i nezáujmom Generálneho prokurátora SR na podanie mimoriadneho dovolania pre viacnásobné hrubé porušenie zákonnosti pred Najvyšší súd v právnej veci sťažovateľa vedenej na Okresnom súde v Bardejove pod č. k. 4 C 968/98 porušené boli.

2.) *Priznáva I. K. K. spravodlivé finančné zadosťučinenie vo výške 500 tis. Sk (slovom päťstotisíckorúnslovenských), ktoré je mu povinná Generálna prokuratúra SR uhradiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.*

3.) *Ukladá Generálnej prokuratúre SR uhradiť vzniklé trovy tohto konania na označený účet právneho zástupcu sťažovateľa, a to do 15-tich dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“*

K predmetu posudzovanej sťažnosti ústavný súd poznamenáva, že predchádzajúcu sťažovateľovu sťažnosť doručenu ústavnému súdu 21. mája 2007 v časti namietajúcej porušenie jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom a rozsudkom okresného súdu v jeho pracovnoprávnej veci vedenej pod sp. zn. 4 C 968/1998 a rozsudkom krajského súdu v odvolacom konaní vedenom pod sp. zn. 3 Co 235/2006 ústavný súd uznesením č. k. III. ÚS 302/07-15 zo 6. novembra 2007 odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Ďalšiu sťažovateľovu sťažnosť doručenu ústavnému súdu 10. marca 2008 v časti namietajúcej porušenie jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 273/2007 zo 14. februára 2008 (ktorou bolo odmietnuté dovolanie sťažovateľa proti rozsudku krajského súdu č. k. 3 Co 235/2006 z 2. marca 2007 potvrdzujúce rozsudok okresného súdu č. k. 4 C 968/1998 z 10. marca 2006) ústavný súd uznesením sp. zn. I. ÚS 181/08 z 22. mája 2008 odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

V súlade s uvedenými zásadami ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

Sťažovateľ namieta porušenie ním označených práv generálnou prokuratúrou a generálnym prokurátorom tým, že nevyhoveli jeho podnetom z 9. septembra 2007, 29. decembra 2007 a 18. marca 2008 adresovaným generálnej prokuratúre, resp. generálnemu prokurátorovi na podanie mimoriadneho dovolania proti právoplatnému rozsudku krajského súdu sp. zn. 3 Co 235/2006 z 2. marca 2007, ktorý potvrdil rozsudok okresného súdu sp. zn. 4 C 968/1998 z 10. marca 2006 (rozsudkami bolo právoplatne rozhodnuté v pracovnoprávnej veci sťažovateľa).

Sťažovateľ svojimi podnetmi z 29. decembra 2007 a 18. marca 2008 namietal aj postúpenie svojich predchádzajúcich podnetov na vybavenie Krajskej prokuratúre v P. (ďalej len „krajská prokuratúra“), ktorá ich posúdila ako nedôvodné.

Ústavný súd v tejto súvislosti uvádza, že na vyhovenie podnetu na podanie mimoriadneho dovolania nie je právny nárok, t. j. právnickej osobe alebo fyzickej osobe, ktorá takýto podnet podala, nevzniká právo na jeho akceptovanie a generálny prokurátor nemá povinnosť takémuto podnetu vyhovieť.

Aj vo svojej rozhodovacej činnosti už ústavný súd vyslovil, že oprávnenie na podanie mimoriadneho dovolania nemá charakter práva, ktorému je poskytovaná ústavnoprávna ochrana (I. ÚS 19/01, II. ÚS 176/03). Z toho dôvodu generálny prokurátor nemôže odložením podnetu na podanie mimoriadneho dovolania, t. j. jeho neakceptovaním, spôsobiť porušenie základných práv sťažovateľa (napr. II. ÚS 14/04).

Rovnako stabilnou súčasťou rozhodovacej činnosti ústavného súdu je názor, že súčasťou žiadneho zo základných práv (podľa ústavy alebo medzinárodnej zmluvy) nie je aj povinnosť orgánu štátu podať mimoriadny opravný prostriedok na základe návrhu podnecovateľa (m. m. II. ÚS 168/03).

Predpoklady na podanie mimoriadneho dovolania sú upravené v ustanoveniach § 243e a nasl. Občianskeho súdneho poriadku. Z týchto ustanovení možno bez akýchkoľvek pochybností vyvodit', že ide o mimoriadny opravný prostriedok, ktorého využitie patrí iba generálnemu prokurátorovi. Citovaná právna norma neukladá povinnosť (nevzniká právny nárok) vyhovieť každému podnetu. Voľná úvaha generálneho prokurátora o tom, či podá, alebo nepodá mimoriadne dovolanie, je vylúčená iba v prípade, ak zistí, že zákonné podmienky na podanie mimoriadneho dovolania sú splnené.

V prípade podnetu na podanie mimoriadneho dovolania nemôže však ísť o právo sťažovateľa, ktorého využitie by bolo možné zahrnúť pod ustanovenie § 46 ods. 1 ústavy, podľa ktorého každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným spôsobom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podanie podnetu na podanie mimoriadneho dovolania nie je považované ani ústavným súdom za prostriedok nápravy proti právoplatnému rozhodnutiu všeobecného súdu v poslednom stupni, o čom svedčí aj právomoc ústavného súdu na preskúmanie ústavnosti takýchto rozhodnutí všeobecných súdov.

V danom prípade sťažovateľ dokonca využil aj túto možnosť a namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom a rozsudkom všeobecných súdov v konaní o jeho pracovnoprávnej veci (rozsudok okresného súdu sp. zn. 4 C 968/1998 z 10. marca 2006 v spojení s rozsudkom krajského súdu sp. zn. 3 Co 235/2006 z 2. marca 2007) sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 21. mája 2007, ktorú ústavný súd uznesením č. k. III. ÚS 302/07-15 zo 6. novembra 2007 odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Ústavný súd preto uzatvára, že nemohlo dôjsť k porušeniu sťažovateľom označených práv postupom generálnej prokuratúry a generálneho prokurátora pri vybavení podnetov sťažovateľa na podanie mimoriadneho dovolania. Treba zdôrazniť, že k porušeniu

označených práv nemohlo dôjsť ani tým, že by sa generálna prokuratúra náležite nezaoberala podnetmi sťažovateľa alebo bola vo veci vybavenia podnetov nečinná.

Z uvedeného dôvodu ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť odmietol pre zjavnú neopodstatnenosť.

Pretože sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd o ďalších nárokoch na ochranu ústavnosti uplatnených v sťažnosti nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. júna 2008